

kring i de regionale arbejdsmarkedsråd lidt afhængig af, hvor man er henne i landet, kan man mærke, at flaskehalsene strammer til. Og det betyder naturligvis, at der er et påtrængende behov for gennem en strukturreform at få nedbragt den strukturelle ledighed.

Så må jeg sige om aftalen, at vi faktisk er meget godt tilfreds med den – og så må jeg så genere dem, jeg genere kan – det er vi faktisk. Det er lige før, jeg vil sige, at det jo er konservativ arbejdsmarkedspolitik sådan plus minus 10 pct. eller noget i den retning. Der er nogle områder, hvor vi ønskede at gå videre, end aftalen er udtrykt for.

På i alt fald ét område er vi blevet overhalet højre om, og det havde jeg egentlig ikke troet skulle ske, men det er vi altså blevet. Vi havde ikke med i vores oplæg, at særreglen skulle afskaffes for de 50-54-årige. Det kan vi konstatere at den nu er i forslaget. Når vi er betænkelige ved at afskaffe særreglen for den aldersgruppe, ja, så er det simpelt hen på baggrund af en række henvendelser, vi har fået fra arbejdsløse i den pågældende aldersgruppe. Og det er ganske alvorlige sager. Der er, så vidt jeg kan vurdere, højt kvalificerede mennesker, som har haft op imod 100 ansøgninger om at komme i job, som har været forgæves. Og den slags gør naturligvis indtryk, og derfor ser vi meget gerne, at den del af aftalen bliver forhandlet ud.

Til gengæld skal alle sejl naturligvis sættes til, for at denne her aldersgruppe kan komme i beskæftigelse, og at de, der er i beskæftigelse, kan beholde deres job, og vi skal naturligvis også have foretaget rådighedsafprøvning. Vi skal have aktiveringsforanstaltninger for den pågældende aldersgruppe; de skal ikke blive glemte.

Dernæst må jeg sige, at der naturligvis er en balance i den aftale, der er indgået. Det må der nødvendigvis være, når DA og LO indgår en sådan aftale. Det har vi i Det Konservative Folkeparti meget stor respekt for, og vi vil i vores arbejde med lovforslagene her i Folketings-salen tage udgangspunkt i denne respekt og balance.

Men vi vil naturligvis, ligesom jeg også har hørt at Venstre har givet udtryk for, gå kritisk til værks; paragraf for paragraf vil vi gå tingene igennem for at undersøge: Er det her nu også i overensstemmelse med det, der er aftalt mellem arbejdsmarkedets parter? Vi vil naturligvis stille en lang, lang række spørgsmål i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. Der er mange væsent-

lige spørgsmål og detailspørgsmål, som trænger til en nærmere belysning.

Et generelt problem vil jeg godt pege på her. Det forekommer mig, efter at jeg har læst lovforslagene igennem, at der er usandsynlig mange bemyndigelsesbestemmelser. Og det er naturligvis et problem, for kan man nu være helt sikker på, hvad disse bemyndigelser bliver brugt til?

Det er jo sådan, at det er arbejdsministeren, der dels har ansvaret for, at aftalen bliver udmøntet i paragraffer, dels efterfølgende har ansvaret for de administrative forskrifter. Og dér kunne man jo godt forestille sig, at arbejdsministeren sådan en tidlig morgen kommer til at kigge i spejlet og kommer til at stille sig selv spørgsmålet: Er det mig? Og det er det jo så nok, og var der ikke noget med engang, at jeg havde en ambition om at skulle føre en socialdemokratisk arbejdsmarkedspolitik: Så kunne man måske risikere, at ministerens socialdemokratiske natur på et tidspunkt kunne gå hen og overgå den aktuelle tugt fra parternes side, og at vi så så et resultat i de administrative forskrifter, som ikke helt var i overensstemmelse med det, der egentlig var hensigten.

Som sagt, det, at der er mange bemyndigelser, må vi have dyrket ganske meget under udvalgsbehandlingen. Hvad vil ministeren helt konkret bruge disse bemyndigelser til, og hvordan?

Så har vi selvfølgelig været igennem den samme øvelse, som man har været igennem i Venstre: Er paragrafferne nu også præcist et udtryk for den aftale, der er indgået?

Vi har selvfølgelig stillet spørgsmålet: Kan vi finde noget i lovforslagene, som er kommet med dér, men som ikke er med i aftalen? Og det har vi fundet. Det behøver der ikke at ligge noget mystisk i.

Jeg har en fornemmelse af, at man i Arbejdsministeriet har haft en pose med uløste problemer, som man lige ville have puttet ind i lovforslagene her. Det må vi så kigge på. Eksempelvis er der disse bestemmelser om timeoverførselsregler, det er vistnok noget med de deltidssatte brandmænd, man tager med, og det har i hvert fald intet med aftalen at gøre. Det kan måske være fornuftigt nok. Det må vi kigge på, men det er i hvert fald noget, der er taget med uden for aftaleteksten.

Man kan også stille spørgsmålet: Er der aftalestof, der ikke er kommet med? Det mener jeg ganske afgjort der er, og jeg tror nok, der var en